

Z P R A V O D A J

pro obyvatele, rekreanty a návštěvníky

Kunratice - Lipnice – Studený
Únor 2021 - ročník XXVI. - číslo 2

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ V ROCE 2020

Obec v roce 2020 hospodařila dle schváleného, upraveného rozpočtu v celkové výši 6 523 611,-Kč. Příjmy činily 6 192 565,-Kč, tj. 99,44 % a výdaje dosáhly výše 5 462 977,-Kč, tj. 85,12 %. Inventurou bylo zjištěno, že obec vlastní majetek v hodnotě 42 242 284,-Kč. Obec splácí vozidlo určené pro údržbu zeleně. Roční výše splátky činí 105 996,-Kč a úvěr bude doplacen v roce 2023.

Největší příjmy plynuly z vybraných daní – celkem 4 564 618,-Kč.

Na prodeji dřeva jsme utržili 321 148,-Kč, získali jsme dotace na zmírnění kůrovcové kalamity a obnovu lesních porostů ve výši 356 401,-Kč a na výdajích spojených s lesním hospodářstvím jsme zaplatili 930 302,-Kč.

Za vodu jsme vybrali 222 098,-Kč, na výdajích zaplatili 230 526,-Kč, ale bohužel na kanalizaci jsme doplatili 189 721,-Kč. Dále obec tvoří rezervu na vodní hospodářství ve výši 80 000,-Kč/rok.

Na odpadové hospodářství jsme vynaložili 500 656,-Kč, ale příjmy činily pouze 228 770,-Kč, takže na likvidaci odpadu obec doplatila 271 886,-Kč.

Náklady na elektrickou energii činili 313 854,-Kč, dále také obec opravila místní komunikace ve výši 386 035,-Kč.

Za úklid a údržbu obce jsme zaplatili 614 725,-Kč a pořídili jsme zahradní traktor z dotace, za který obec doplatila jen 35 970,-Kč z celkové ceny 119 900,-Kč.

Výdaje na činnost místní správy a zastupitelské orgány činily 1 513 430,-Kč.

Starosta malé obce, jako ohrožený druh

...malé zamyšlení

Často přemýšlím nad tím, co vede starosty malých obcí k tomu, že znovu a znovu kandidují v obecních volbách a posléze i přijmou tu zodpovědnou a především nevďěčnou úlohu. Finanční ani morální ocenění to není. Motivace může být různá a zejména u nováčků to je patrně snaha objevit nepoznané nebo snaha předčít svého předchůdce či politického soka. V mém případě mám za sebou jedno a nyní jsem za polovinou druhého volebního období a v takovém případě máte snahu dokončit cosi rozpracovaného.

Naše obec se řadí mezi ty obce, kde jsme byli rádi, že jsme sestavili alespoň jednu kandidátku. Jsou ale obce, kde není ani jeden občan, který by byl ochoten zastávat funkci starosty. Po 6-ti letech na postu starosty malé obce tomu rozumím a vůbec se tomu nedivím. Malá obec s minimálními nebo žádnými vlastními finančními zdroji nad rámec rozpočtového určení daní stojí a padá se starostou, protože na další pracovníky, s výjimkou sekretářky/asistentky/účetní v jedné osobě na zkrácený pracovní úvazek, prostě nemá finance.

Chceme-li pečovat o spoluobčany, vzhled obce, infrastrukturu, úklid a údržbu komunikací, zeleně, veřejné osvětlení, atd... držet krok v informačních technologiích, zajišťovat GDPR, spisovou službu, obecní knihovnu, archivaci a evidenci stále rostoucího počtu dokumentů, vydávat místní zpravodaj, řádně rozpočtovat, vyhovět neúprosným auditům kraje, Ministerstva vnitra a dalších orgánů státní správy, musíme na to někde ušetřit peníze i čas. Starosta pak musí proto být tak trochu sekretářkou, účetní i právníkem. Jeho, alespoň základní, znalosti v široké škále oblastí fungování obce jsou nezbytné a musí je stále obnovovat a rozšiřovat. Tam, kde větší obce a města mají řadu úředníků specializovaných na danou problematiku, musí starosta té malé svým způsobem obsáhnout ve zmenšené míře takřka vše.

Mnoho z nás starostů se vůbec nestydí obléci pracovní oblek, když je potřeba a sami přiložit ruku k dílu. Dnes už příliš neplatí známé latinské „*Exempla trahunt*“ aneb příklady táhnou. Je to prostě součást naší práce a nikdo nás za ni nepochválí ani ji neocení, ale je potřebná. Veřejnost považuje za samozřejmé, že řídíme stavby, pomáháme s úklidem v obci, jezdíme se sekačkou nebo traktůrkem a vlastními auty likvidujeme černé skládky nebo přetéající odpadkové koše. Proč? Protože je to efektivní, operativní, levné a protože „nám to prostě nedá“. Není to asi z obecného pohledu správné, ale jsme už takoví.

Starosta malé obce už dávno není tím prvorepublikovým, všemi uctívaným pánem v padnoucím obleku s kapesními hodinkami na zlatém řetízku, který obec moudře s doutníkem v ruce řídí. Úcta k této profesi postupně vymizela a nezřídka se starostové stávají hromosvodem kritiky, nářků a pomluv či terčem všelijakých zaručených teorií o nekalém nakládání s veřejnými prostředky nebo osobního napadání.

Nepopsal jsem dostatečně všechna úskalí a negativa práce starostů? Nevadí! I tento krátký výčet by měl stačit k pochopení titulku uvedeného v textu. **A přesto: starostou i „Starostou“ jsem rád!**

Pavel Kryštůfek

Výběr záloh za vodné provede p. Andrea Nechybová v sobotu 13.2. 2021.

Myslivecký spolek Divočák Česká Kamenice z.s. nabízí prodej zvěřiny

laň – 70 Kč/kg - možnost odprodeje pouze celý kus

prase divoké – 40 Kč/kg – možnost odprodeje pouze celý kus

V případě zájmu nás kontaktujte na tel. 732 883 744, 603 519 589.

* * * * *

V měsíci únoru oslaví své jmeniny:

**Jarmila, Veronika, Jiřina, Oldřich,
Lenka, Petr, Matěj**

Životní jubileum oslaví:

**Vörös Emerich
Hlavničková Eva**

*Všem oslavencům přejeme hodně zdraví,
štěstí, lásky a úspěchů*

* * * * *

Jak již patrně víte, publikace „**ŽIVOT OBYVATEL V KRAJINĚ POD STUDENCEM V BĚHU**

ČASU“, *Historie a současnost obyvatelstva v jednotlivých domech vesnic Studený a Lipnice*, kterou vydal Spolek Pod Studencem, je uskladněna v prostorách Obecního úřadu Kunratice. Velice děkujeme za mimořádnou ochotu a vstřícnost vedení úřadu, panu starostovi Pavlovi Kryštůfkovi a paní Jiřině Moudré, kteří nám v takto složité době pomáhají s prodejem a s distribucí knihy dalším prodejčům.

Když jsme již začali s děkováním, musíme se vrátit do listopadu 2020, kdy byla díky zásluze našeho pana starosty nainstalována svodidla v Hluboké rokli u silnice III. třídy mezi Studeným a Lipnicí. O takové zvýšení bezpečnosti v tomto úseku usiloval Spolek Pod Studencem po dlouhých pět roků.

Pan starosta to dokázal.

Již nemusíme omdlévat strachy, když jedeme ze Studeného do vrchu. Představa, že by případně auto spadlo do rokle byla děsivá. Potkat se tam s tahačem, který veze poražené stromy, bylo o infarkt, hlavně spolujezdce. Ten se díval na tu hlubokou díru dolů.

Nebylo to pouze lusknutím prstů, děkujeme Vám, pane starosto.

S úctou a díkem za motoristy, kteří tímto úsekem jezdívají.

Spolek Pod Studencem.

Celý leden byla zde na úřadě umístěna zapečetěná kasička pro možnost příspěvku na Tříkrálovou sbírku. Naši občané nakonec věnovali celkem částku **2 699,- Kč**. Všem dárcům mockrát děkujeme a připomínáme, že ti, kteří mají zájem i nyní přispět je to možné do online kasičky na adrese sbírky <https://www.trikralovasbirka.cz/>, letos až do 30. dubna. Libovolnou částkou můžete pomáhat přímo v našem regionu, když do formuláře zadáte „Česká Kamenice“ nebo PSČ „407 21“ - Česká Kamenice OHC.

Zubní pohotovost v Děčíně na měsíc únor ordinační hodiny od 8:00 – 12:00 hod.

6. – 7.2.2021	MUDr. Vojtěch Vladimír	28. října 110 Děčín I	412151056
13. – 14.2.2021	MUDr. Bolfíková Renata	Varšavská 1863/7 Děčín VI	737501440
20. – 21.2.2021	MDDr. Barcal Pavel	J.Š.Baara 692/26 Děčín V	412507588
27. – 28.2.2021	MUDr. Plyuschakov Oleksandr	Myslbekova 404/23 Děčín I	732329007

Význam alejí a stromořadí v krajině

Alej neboli stromořadí je označení pro řadové výsadby stromů. Jde o skupiny stromů vysazené v linii, obvykle v pravidelných rozestupech. Zpravidla jde o doprovodný prvek vodních toků, hranic pozemků, anebo dopravních komunikací. V Čechách a na Moravě velmi starou tradici, která je na území ČR doložena již v době vlády Karla IV. Liniová výsadba může mít formu jednoduché aleje nebo řady keřů, převážně doplněných stromy. Alej má vést od určitého místa k cíli.

Aleje bývají vysázeny především podél pozemních silničních komunikací a to jak v intravilánu i extravilánu obcí a měst. V minulosti bývaly aleje velmi často vysazovány na příkaz šlechty respektive z popudu majitelů jednotlivých panství. Významný rozvoj alejí v ČR nastal v období baroka, při budování nových, tzv. císařských silnic. Výsadba alejí byla prováděna pro vytvoření souvislého stínu, který pak zvyšoval pochodovou aktivitu vojsk i tažnou sílu zvířat. Aleje jsou zřejmým prvkem i v zimním období, kdy byla samotná cesta zavátá a

ukazovaly tak trasu i v zimním období. Mimo jiné jsou aleje významným orientačním prvkem v krajině. Objektivně aleje výrazně zvyšují přírodní biodiverzitu, vytvářením úkrytů a stanovišť. Aleje působí také velmi příznivě na místní mikroklima (např. coby větrolam) a v některých případech i jako ochrana před závějemí. U vjezdů do obcí lze vidět „vstupní brány“ alejí.

Jindy jsou uznávanými architektky za počátky alejí považovány technické úpravy v lese: „Pokud takové budovy byly obklopené stromy, pro pohodlí stínu, nemusela by příležitostná potřeba oběhu vzduchu dát první představu ostrých dlouhých úzkých mýtin v lese, které povolí proudit větru? A je možné, že to byly počátky těch alejí, které často vidíme, směrem k nejuctyhodnějším bydlením dvou posledních staletí?“

Alej má usměrňovat zájem cestujících na význačné krajinné dominanty (přírodní útvary, stavby, sídla), jejich skrýváním, částečným odhalováním a průhledy na vhodném místě. Vysazené stromy mohou rámovat měnící se obrazy krajiny. Vede-li komunikace podél lesa, alejí vzniká tak dojem, že cesta prochází okrajem lesa.

Alej je jedním z nejstarších architektonických ideálů v historii zahrad. Její krása (nebo ošklivost) je dána dokonalostí opakování motivu, který vede k zvýšenému vnímání perspektivy a geometrických linek. Je nezaměnitelně architektonickým, umělým prvkem. Alej sfing stále vede k hrobu egyptské královny Hatšepsut (zemřela 1458 přnl). Podobným způsobem byly upraveni kamenní lvi jejichž zástup vedl k hrobu dynastie Ming v Číně. Podle těchto předpokladů tedy alej stromů má svůj předobraz v starověkých architektonických prvcích.

V období baroka se také zvyšuje výstavba císařských silnic a v souvislosti s ní je státem podporován rozvoj alejí. Nařízením císařovny Marie Terezie z roku 1752, kterým se ukládá povinnost sázet stromy podél všech nových silnic. Dnešní stav mnoha těchto alejí je neuspokojivý především z památkářského hlediska a z hlediska bezpečnosti jako výsledek jejich nedostatečné údržby a péče. Nedostatek péče a úpadek alejí je znát během 1. a 2. světové války a v druhé polovině minulého století. Jen zřídka došlo k jejich obnově, a pokud ano, ne vždy úspěšnou dosadbou.